

Hirdetés

- ❖ Május 25-én szerdán, az Urbán-templomban Szent Orbán pápa tiszteletére szentségimádás lesz. A szentmise 10 órakor kezdődik, majd utána szentségkitétel és imaóra egészen 12 óráig. 12 órakor elénekeljük a Gyöngyösi Úrangyalát és azzal ér véget a szentségimádási nap.
- ❖ Május 26-án, csütörtökön este ¾ 7-kor, Lányi Béla a Fülöp Szigeteken szolgáló verbita-szerzetes lesz a KÉSZ vendége, a Felsővárosi Plébánia Konferencia termében. Ottani élményeiről, tapasztalatairól tart előadást.
- ❖ Május 27-én, pénteken este ¾ 7-kor Barokk Koncert lesz a Szent Bertalan-templomban, melyet a Cantus Corvinus vegyeskar közreműködésével a nagy gyöngyösi tűzvész 99. évfordulójára rendeznek.
- ❖ Jövő vasárnap az Alsóvárosi templomban bérmálás lesz délelőtt 10 órakor. A felsővárosi és a gyöngyössolymosi fiatalok is ott bérmálkoznak. Előtte pénteken és szombaton délelőtt, a bérmálkozóknak és hozzátartozóiknak próba- és gyónási lehetőséget biztosítunk.
- ❖ Ugyancsak jövő vasárnap Úrnapja lesz. Az úrnap ünnepséget és a körmenetet a Szent Bertalan-templomban a délelőtt 9 órai szentmisével kezdődően tartjuk. Kérjük az elsőáldozó gyermekeket, hogy virágszirmot hinteni jöjjenek el a szentmisére és a körmenetre. A szülőket pedig arra kérjük, hogy virágsziromról gondoskodni segítsenek. Karácsondon reggel 8 órakor kezdődik a szentmise és utána lesz a körmenet. Gyöngyössolymoson 10 órakor lesz szentmise és utána a körmenet. Kérjük a Kedves Híveket, a szokásos úrnap sátrakat készítsék el. Sajnáljuk, hogy a bérmálás éppen erre a napra esik!
- ❖ Nyári időszakban a Szent Erzsébet templomban a szombat délután 4 órai szentmise kántor nélküli énekes mise lesz. Kérjük a Kedves Híveket, szíveskedjenek a miséző pap segítségére lenni az éneklésben.
- ❖ Június 5-én Mezőkövesden Jézus Szíve búcsút tartanak. A szentmise délelőtt 10 órakor kezdődik, melyet Dr. TERNYÁK Csaba érsek atya fog celebrálni. Utána körmenet lesz.
- ❖ A Bertalan Barátai Tábor most is indul! Június 20-tól 24-ig (1-3. osztályig) és június 27-től július 1-ig (4-8. osztályig). A kitöltött jelentkezési lapot június 4-e, szombatig kell leadni a hitoktatóknál. Az ötnapos tábor költsége összesen 2500,- Ft, melyet a tábor első napján kell befizetni a helyszínen. Megbeszélés szülőknak: június 1-én, szerdán 17 órakor Gyöngyösön, a Szent Bertalan-templomban. Az első turnust Czapkó Mihály, a második turnust Varga Pál atya vezeti.

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

Meghalt egy kisgyerek

Gyöngyösön napok óta megrendítő hír járja: meghalt egy három éves kisgyerek. Éhen halt a szülei mellett. Időnként felröppen egy-egy hír a gyermekéhezésről, de ez nem az. Nem egy felröppent hír, hanem drámai, szomorú, megmagyarázhatatlan valóság. A szülői hivatás gyilkos megcsúfolása. A Vasárnapi Levél nem alkalmas arra, hogy hosszabb elemzésekbe kezdjünk egy-egy tény fölött, most azonban, mint a városban élő plébánosnak ezeket a sorokat is meg kell osztanom.

Megrendített engem is, ami történt. És a legnagyobb fájdalom az, hogy nem tudjuk mi történt. Nem tudjuk, mi történik a szomszédunkban, a házunk körül, az utcában, a városban. Bárki élhet mellettünk, és nincs róla tudomásunk. Az első magyarázatok arról szóltak, hogy sokan csak bérlik ma a lakásokat, és mivel nem tulajdonosok, nem is igazán ismertek. Egy-két esztendő laknak valahol, aztán elköltöznak és mások jönnek a helyükre. Nem ismerik még a szomszédok sem egymást a társasházakban. Egy-egy lépcsőház annyira diszkért és intimitást őrző, hogy még azok sem tudnak egymásról, akik ugyan azon a szinten laknak. Legyen akár hat vagy nyolc lakás is ott. Korigény az is, hogy ne közeledjünk egymáshoz. Őrizzük meg mindenkinek a személyi szféráját és a jogát ahhoz, hogy rejtőzködve éljen. Az elmúlt évtizedekben az ilyen típusú házakban volt egy személy, aki ott lakott, házmesternek hívták, az volt a feladata, hogy tudjon azokról a dolgokról, amik az épületben történnek. Ha elromlott a vízvezeték, kilyukadt a bojler, a gáztűzhely eldugult, és szerelőt kellett hívni – természetesen akkor sem tudott mindig, mindenki otthon tartózkodni, hogy várja a szerelőt. De megkérhette Rózsikát, vagy a Sanyit, hogy engedje be a szerelőt a lakásba. Rózsika vagy Sanyi mindent tudtak, amit tudni szükséges volt. Tudták, hogy ki lakik a nyolcadikon, tudták, hogy ki nyaral éppen, tudták, hogy kinek kell gyakran locsolni a virágjait, és ki mikor megy az óvodába a gyerekért. Mert a közös épületben közös a felelősség is. Nem csak a számla és a lépcsőház közös, hanem az is, ami történik. Talán ebben az elhidegült világban nem ártana mindenüvé egy Házmester, aki segít a gyerekeknek életben maradni

Juhász Ferenc plébános

IX. évfolyam

8. szám

Vasárnapi Levél

2016.
május
22.

Lelkiség:

Beavatás vasárnapjai

A beavatás szentségei a keresztség, bérmálás és az Eucharisztia, amelyeket a mostanában mind a liturgiában, mind elsőáldozáskor - bérmálkozáskor is megünneplünk. A keresztségben új életre támadtunk Krisztusban, de a kegyelmi élet teljes kincsestárát az elsőáldozáskor és bérmáláskor kapjuk ajándékba. Az ünnepek minket is hívnak a hálaadásra, hogy részesülhettünk ezekben a természetfeletti ajándékokban: felnőtte válhattunk a hitben. Az ünnep mindig egy meghívás is: hogyha valamilyen oknál fogva kimaradt az életünkből valamelyik szentség, lehetőség van a katekumenátuson keresztül, akár felnőttként is, részesülni a kegyelem ezen forrásaiból. Sohasem túl késő személyesen találkozni Krisztussal! Hiszen az élet terheit hordozva még inkább szükségünk van az Oltáriszentségre, amely a „szentségek szentsége” és „az egész keresztény élet forrása és csúcsa”. A bérmálással nagykorúvá válunk Krisztusban, gyarapodik bennünk a Szentlélek ajándékaival és erejével, és Krisztus tanúivá leszünk a világban. A beavatás befejezésekor, a bérmáláskor, a püspök személye, aki az apostolok utóda, kifejezi az egyház egységét és közösségét, amely táplál és küld bennünket. Ennek a misszióknak szép kifejezése az Úrnapja, amikor kilépve a templom falai közül Jézust mutatjuk meg a világnak. A beavatás szentségei és ünnepei minket is indítanak, hogy az Úr Jézus, akit az Oltáriszentségben imádunk, legyen jelen az utcáinkon, otthonainkban és az egész életünkben.

Varga Pál, káplán

Úrnapja eredete

A XII. században nagyon elterjedt Berengar Tours-i kanonok (†1088) tévtanítása az Eucharisztia körül: tagadta Krisztus jelenlétét a kenyér és bor színében, és csak jelképes jelenlétet vallott. Ebben a légkörben nagy jelentősége volt annak a magánkinyilatkoztatásnak, amelyben Szent Julianna ágostonrendi szerzetesnővér részesült. Az Üdvözítő azt a szándékát közölte vele, hogy a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön külön ünnepe legyen Krisztus Testének és Vérének. Ő ezt 21 év múlva mondta el lelkiatyjának, és csak 37 év múlva, 1246-ban ünnepelték meg először Úrnapját Lüttich városában. IV. Orbán pápa (1261–64) csak akkor rendelte el az ünnepet, amikor tudomására jutott, hogy Bolsenában egy pap kezében átváltoztatáskor a Szentostya vérezni kezdett. Ebben a lelki és szellemileg is nehéz században hihetetlen erőforrást jelentett [és jelent ma is!] az Eucharisztia ezen kiemelkedő ünnepe.

Forrás: Magyar Kurír

Teológia:

A szentáldozás

Krisztus testét magunkhoz venni a lélek kegyelmi állapota szükséges, de – amint az elsőáldozáskor tanultuk –, hogy a lelki készüléteken kívül testileg is készüljünk fel a szentáldozásra. Nem szándékozom eldönteni, hogy ki milyen ruhában jöjjön szentmisére, lehetőségeinket figyelembe véve és az alkalomhoz illően kell felöltöznünk. Megtartjuk a szentségi böjtöt, vagyis a szentáldozás előtt legalább egy órával semmilyen ételt és italt nem veszünk magunkhoz, a víz és szükséges orvosság kivételével. Az egyház jog előírása szerint az idősek, a betegek és az őket gondozók megáldozhatnak akkor is, ha előzőleg egy órán belül már valamit magukhoz vettek. Időseken azokat kell érteni, akik 60. életévüket megkezdték. De első sorban azokat szeretné az Egyház előnyben részesíteni, akiket otthon gondoznak, vagy szociális otthonban élnek.

A hazai szabályok alapján nyelvünkre vagy a szentostyát kezünkre helyezve áldozhatunk. *Ha nyelvünkre áldozunk*, fontos, hogy pap úgy tudjon minket megáldoztatni, hogy nem kell hozzáérnie az áldozó ajkához, hogy a pap a szentostyát ne „beejtse” vagy „becsúztassa”, hanem az áldozó nyelvére tudja helyezni. *A kézreáldozás* ismert áldozási forma volt az ősegyházban, mely később Krisztus teste iránti tiszteletből eltűnt. A kézreáldozásnál fontos, hogy kezeinket egymás felé tegyük, és bal tenyerünk legyen felül, majd a jobb kezünkkel vesszük magunkhoz Krisztus testét. Először hagyjuk, hogy a pap ráhelyezze tenyerünkre, nem kaphatjuk ki a kezéből. Már a pap előtt magunkhoz kell venni a szentostyát! A papnak ugyanis meg kell győződnie arról, hogy a hívő nem viszi sehová magával. Ritkán fordul elő ilyen, de sajnos nem ismeretlen jelenség.

Az itt leírtak mind abban segíthetnek minket, hogy tiszteletünk és imádásunk a kenyér színe alatt rejtőző Istenség előtt még inkább erősebb legyen. Abban is segíthetnek, hogy meglássuk: a szentáldozás senkinek sem jár, senkinek sincs joga áldozni, ajándékként kapjuk, Isten ingyenes kegyelméből! Nem mindegy tehát hogyan bánunk vele, hiszen ha belegondolunk: Krisztus ma is kicsinnyé és teljesen védtelenné válik minden alkalommal, amikor megjelenik nekünk, hogy tápláljon. Emellett tudjuk azt is, hogy ne a félelem legyen bennünk iránta, hanem a szent megrendültség és hála töltsön el minket azért, mert Jézus szüntelen önmagát ajándékozza nekünk. A Szentlélek is erre a helyes *istenfélelemre* akar minket megtanítani. A mai napon pedig különösen imádkozunk az elsőáldozókért, hogy ez az első találkozás Jézussal a vele való közös út kezdete lehessen.

Czapkó Mihály, káplán